

Chapter 82: Mt. Gerizim, Mt. Ebal, & Mt. Sinai!

<u>מעמד שכם (יהושע פ"ח)</u>	<u>מעמד הר סיני (שמי' פכ"ד)</u>
(ל) אִזּוּ יִבְנֶה יְהוֹשֻׁעַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה יִשְׂרָאֵל בְּהָרַיִם עֵיבָל:	(ד) ...וַיִּשְׁכְּבוּ בַּבֹּקֶר וַיָּבִין מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר
וַיִּשְׁאֲלוּ שְׂתֵי עֶשְׂרֵה אַבְנִים מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן ... לְמִסְפַּר שְׁבִטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל (ד: ח)	(ד) ...וַיִּשְׁתִּים עֶשְׂרֵה מִצְבֵּה לַשָּׁנִים עֶשֶׂר שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל
(לא) ... וַיַּעֲלֵהוּ עָלָיו עֲלֹת לַיהוָה וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים:	(ה) וַיַּעֲלֵהוּ עָלָיו וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים
(לג) ... חָצִיזוּ אֶל־מֹול הָרָגְרִזִּים	וַיִּקַּח מֹשֶׁה חָצִי הָדָם וַיִּשֶׂם בְּאַגָּנֹתָ ... (ח) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־ הָדָם וַיִּזְרֹק עַל־הָעָם
(לג) ... וַחֲצִיזוּ אֶל־מֹול הָרָעִיבֵל	(ו) ... וַחֲצִי הָדָם זָרַק עַל־הַמִּזְבֵּחַ
(לב) וַיִּכְתְּבוּ שָׁם עַל־הָאֲבָנִים אֶת מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה ...	(ז) וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית
(לד) וְאַחֲרֵיכֵן קָרָא אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַבְּרָכָה וְהַקְלָלָה פְּכֻל־הַפָּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה:	וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם
???	וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְקֹוֹק נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע

Rashi Shemot 24

TO MOSHE HE SAID – This section was spoken before the Ten Commandments were given. On the fourth of Sivan it was said to him: **עלה** GO UP (Shabbat 88a).

ALL OF HASHEM'S WORDS – the commands concerning their separating [from women] and the setting of boundaries [at Mount Sinai].

AND ALL THE ORDINANCES – the seven commands given to the "Sons of Noah", [the laws of] the Sabbath, honoring one's father and mother, the "red heifer" and the administration of justice, all of which had been given to them already in Marah (cf. Sanhedrin 56b).

THE BOOK OF THE COVENANT – from בראשית until the "Giving of the Torah," including the Commandments that were given to them at Marah (Mekhilta DeRabbi Yishmael 19:10:2; cf. Rashi on v. 4).

Ramban ibid

But Rabbi Abraham ibn Ezra has already grasped this subject correctly, in explaining the verses to be in their proper order, when he commented: "Up to here is the Book of the Covenant." On the basis of this statement it can be seen that all the sections of the Torah are in methodical arrangement....

and came to the camp and told the people all the words of the Eternal (Shemot 24:3) as He had commanded him, Thus shall you tell the children of Israel: Ye yourselves have seen etc. (Shemot 20:19); and all the ordinances (Shemot 24:3), as He had commanded him, Now these are the ordinances which thou shalt set before them (Shemot 21:1). The people received everything with joy and said, All that the Eternal hath spoken will we do, meaning that all these things which G-d has told you we will do, for we believe in your words; just as he narrated in the Book of Deuteronomy [that the people said to him], and thou shalt speak unto us all that the Eternal our G-d may speak unto thee; and we will hear it, and do it, and then Moses wrote them down.

Thus on that day he wrote down in a book all that he had been commanded — the statutes, the ordinances, and the laws — and he rose up early in the morning (Shemot 24:4) of the following day to make a covenant with them concerning all this... he took the book which he had written the day before and read it in their hearing

2. רש"י שמות פרק כד

(א) וְאֵל מֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה - פָּרָשָׁה זוֹ נֶאֱמָרָה קִדְּם עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת, בְּד' בְּסִינַי וְנֶאֱמָרָה לוֹ עֲלֵה (שבת פ"ח)

(ג) אֶת כָּל דְּבָרֵי ה' - מִצְוֹת פְּרִישָׁה וְהַגְבָּלָה:

וְאֵת כָּל הַמִּשְׁפָּטִים - שְׁבַע מִצְוֹת שֶׁנִּצְטְווּ בְּנֵי נֹחַ, וְשִׁבְתָּ וְכַבּוּד אָב וָאֵם וּפְרָה אֲדָמָה וְדִינִין שְׁנֵתָנוּ לָהֶם בְּמִרְה (סנה' נ"ו)

(ז) סֵפֶר הַבְּרִית - מִבְּרֵאשִׁית וְעַד מִתֵּן תּוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁנִּצְטְווּ בְּמִרְה:

3. רמב"ן שמות פרק כד

וַיִּכְתֹּב הַיְסוּד לְרֵאשִׁית ר"א שֶׁפָּרַשׁ הַעֲנִין כְּסִדְרוֹ, וְאָמַר כִּי עַד הֵנָּה (עד כג לג) סֵפֶר הַבְּרִית. וְהֵנָּה הַפְּרָשִׁיּוֹת כָּלן בָּאוֹת כְּהֵגוֹן...

וְבֵא אֶל הַמַּחֲנֶה וַיִּסְפֹּר לָעַם אֶת כָּל דְּבָרֵי ה', (שמות כ"ד ג'): כְּאֲשֶׁר צִוָּה אוֹתוֹ "כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" וְגו' (שמות כ"ד י"ט), וְאֵת כָּל הַמִּשְׁפָּטִים כְּאֲשֶׁר צִוָּהוּ "וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׂים לִפְנֵיהֶם" (שמות כ"א א'), וְקִבְּלוּ הַכָּל בְּשִׂמְחָה וְאָמְרוּ "כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה". וְהַטָּעַם, כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ הֵשֵׁם נַעֲשֶׂה, כִּי מֵאֲמִינִים אֲנַחְנוּ בְּדִבְרֶיךָ, כִּמּוֹ שֶׁסִּפֵּר בְּמִשְׁנֵה תּוֹרָה (דברים ה כד) "וְאֵת תִּדְבֵּר אֵלֵינוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר יִדְבֹּר ה' אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וְשָׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ". וְאִזּוּ כְּתִיב מֹשֶׁה (שמות כ"ד ד'):

וְהֵנָּה מֹשֶׁה כָּתַב בַּיּוֹם הַהוּא בְּסֵפֶר [הַבְּרִית] כָּל מֵה שֶׁנִּצְטְוָה, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים וְתוֹרוֹת, וְהַשְׁכִּים בַּבֹּקֶר מִמַּחֲרַת הַיּוֹם הַהוּא לְכַרֵּת לָהֶם בְּרִית עַל הַכָּל... וְלָקַח הַסֵּפֶר שֶׁכָּתַב מֵאֲמֵשׁ וּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם, וְקִבְּלוּ עֲלֵיהֶם עוֹד לְבֹא בְּבְרִית עִמּוֹ, וְאָמְרוּ (שמות כ"ד ז') כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה'

(Shemot 24:7), and they accepted upon themselves to make the covenant with Him, saying. All that the Eternal hath spoken will we do, and hearken (Shemot 24:7) to you and to whatever you will command in His Name. Then he sprinkled upon them half of the blood [which he had put in the basins], for this is the sign of a covenant, when two things come in equal parts.

נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע אֵלֶיךָ, מִכָּל אֲשֶׁר תִּצְוֶה מֵאֲתוֹ יְיָ וְאֵז וְזָרַק עֲלֵיהֶם חֲצִי הַדָּם (שמות כ"ד: ח'), כִּי זֹאת אוֹת הַבְּרִית לְבֵן הַשָּׁנִים בְּחֻלְקִים שְׁוִים:

4. חזקוני שם

(א) וְאֵל מֹשֶׁה אָמַר - פֶּרֶשָׁה זוֹ עַד אֵת כָּל דְּבָרֵי ה' (ד) נֹאמַר בְּיוֹם רְבִיעִי לַחֲדָשׁ סִיּוֹן כְּמוֹ שֶׁפִּירֵשְׁתִּי בִּפְר' יִתְרוֹ...
(ז) וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית אֵין מוֹקֵדֶם וּמֵאוּחָר, הֵם הַתּוֹכָחוֹת כְּדֹאִיתָא בְּמִכִּילְתָּא...

Mekhilta DeRabbi Yishmael, Tractate Bachodesh 3

"And he took the book of the covenant and he read (it) in the ears of the people.": But we do not know from where he read:

R. Yishmael b. R. Yossi says: From the beginning of the creation until here.

Rebbi says: The mitzvot that were commanded to Adam, the mitzvot that were commanded to the sons of Noach, and the mitzvot that were commanded in Marah and all of the other mitzvot.

R. Yishmael says: What is written at the beginning, viz. (Leviticus 25:1-3) "And the L-rd spoke to Moses on Mount Sinai, saying ... then the land shall rest a Sabbath to the L-rd. Six years shall you sow your field, etc.", sabbatical years, Jubilee years, blessings and curses. What is written at the end? (Ibid. 26:46) "These are the statutes and the ordinances and the Toroth that the L-rd gave between Himself and the children of Israel on Mount Sinai by the hand of Moses." (At this,) they said: We take it upon ourselves. When Moses saw this, he took the blood and sprinkled it on the people, viz. (Exodus 24:8) "And Moses took the blood and sprinkled it upon the people," saying to them: You are (hereby) tied and bound and committed. Tomorrow come and take upon yourselves all of the mitzvot. **R. Yossi b. R. Yehudah** says: On that day all of the acts (of their induction into the covenant) were performed....

Shabbat 88a

Rabbi Simai taught: When Israel accorded precedence to the declaration "We will do" over the declaration "We will hear," 600,000 ministering angels came and tied two crowns to each and every member of the Jewish people, one corresponding to "We will do" and one corresponding to "We will hear."

Rabbi Elazar said: When the Jewish people accorded precedence to the declaration "We will do" over "We will hear," a Divine Voice emerged and said to them: Who revealed to my children this secret that the ministering angels use? As it is written: "Bless the Lord, you angels of His, you mighty in strength, that fulfill His word, hearkening unto the voice of His word" (Psalms 103:20). At first, the angels fulfill His word, and then afterward they hearken.

5. **מכילתא דרבי ישמעאל מס' דבחדש יתרו פרשה ג**
ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם. אָבֵל לֹא שָׁמְעֵנוּ מֵהִיכָן קָרָא בְּאֲזֵנֵיהֶם!

- **רבי יוסה ברבי יהודה** אומר: מתחלת בראשית ועד כן. [רש"י]
- **רבי אומר:** מצוות שנצטווה אדם הראשון, ומצוות שנצטוו בני נח, ומצוות שנצטוו במצרים ובמרה, ושאר כל המצוות כִּלְכָּל [רמב"ן]
- **רבי ישמעאל** אומר: בתחלת הענין, מה הוא אומר? (ויקרא כה, ב-ג) "וְשָׁבְתָה הָאֲרֶץ שְׁבֹת לִי. שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךְ, וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרֶמֶךְ, וְאַסַּפְתָּ אֶת תְּבוּאֶתָהּ." שְׁמַטִּין וְיוֹבְלוֹת, בְּרָכוֹת וְקִלְלוֹת. בְּסוֹף הָעֵנִין מֵהוּא אֹמֵר? (שמות כו, מו) "אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרוֹת." אָמְרוּ: מִקְּבָלֵינוּ אֵנוּ עֲלֵינוּ! כִּיּוֹן שָׁרָא שְׁקָבְלוּ עֲלֵיהֶם, נָטַל אֶת הַדָּם וְזָרַק עַל הָעָם, שְׁנֵאָמַר: (שמות כד, ז) "וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הַדָּם, וַיִּזְרַק עַל הָעָם." אָמַר לָהֶם: הֲרִי אֲתֵם קְשׁוּרִין, תְּפוּסִין וְעֲנוּבִין! מִחַר בָּאוּ וְקָבְלוּ עֲלֵיכֶם אֶת כָּל הַמִּצְוֹת! [חזקוני]

6. שבת דף פח עמוד א

דָּרַשׁ רַבִּי סִימַאי: בְּשַׁעַה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל "נַעֲשֶׂה" לִ"נִשְׁמָע" בָּאוּ שְׁשִׁים רִיבּוּא שֶׁל מַלְאָכֵי הַשָּׁרֵת, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל קָשְׁרוּ לוֹ שְׁנֵי כְתָרִים, אֶחָד כְּנָגֵד "נַעֲשֶׂה" וְאֶחָד כְּנָגֵד "נִשְׁמָע".
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: בְּשַׁעַה שֶׁהַקָּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל "נַעֲשֶׂה" לִ"נִשְׁמָע" יָצְתָה בֵּת קוֹל וְאִמְרָה לָהֶן: מִי גָלָה לְבָנֵי רָז זֶה שְׁמֵלְאָכֵי הַשָּׁרֵת מְשַׁתְּמִשִּׁין בּוֹ? דְּכָתִיב: "בְּרָכוּ ה' מִלְּאָכָיו גִּבּוֹרֵי כַח עֲשִׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעָה בְּקוֹל דְּבָרוֹ" — בְּרִישָׁא "עֲשִׂי", וְהִדָּר "לְשִׁמְעָה"

מה ענין שמיטה אצל הר סיני?

<p>8. פרק כו – תוכחת פר' בחקתי (מו) אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרוֹת אֲשֶׁר נָתַן ה' בְּיָדוֹ וַיִּבֶן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינִי בְּיַד מֹשֶׁה:</p>	<p>7. פרק כה – תחילת פר' בהר (שמיטה ויובל) (א) וַיִּזְדָּר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינִי לֵאמֹר: (ב) דָּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שְׁבֹת לָהּ...:</p>
---	--

9. רד"ק מלכים ב פרק כב פסוק יא

(יא) ויהי כשמוע המלך - אמרו כי מצאו הספר נגלל בפרשת תוכחות יולך ה' אותך ואת מלכך וגו' כי שם נרמז ענין גלות שומרון וגלות יהודה עם מלך יהודה כמו שבארנו שם ואולם חלקיה קרא זה אל שפן לסבב שיקראהו שפן אל מלך ויקח עצה להסיר ממנו זה הרע לפי מה שאפשר: